

mes que quatre guetas rancias y mitja dotzena de piadosos rampalluts.

Lo pendo, confiará un catòlics de cal ample, anava sol.

Ni per aguantarli las borlas va trobar companyia 'l pendonista.

Lo pùblich que s'ho mirava va començar a fer brometa de la funció al vèurehi tan pochs comediantz, y començà a salutar al pendonista dientzell ab cantarella guassona:

—¡Lo porta sol! ¡com un musoli! ¡Lo porta sol!

Pero no era del tot veritat, perque derresa de ell seguian los nens del Ajuntament.

També va haberhi una veillada llaneraria-burrical en lo centre catòlic de la vila, abont, per mes que 'ls programes portaven los només de Gounod, Bach, Nierdermeyer, Wagner y altres, va començar ab un ball de bastons y va acabar ab un espécie de can-can mistich dels de ral y mitjana la pessa.

Pero la nota culminant de tan seràfica funció fou que un carcamal feligrés, bon jan fins al mort del os, y tal vegada enbastat per algun heretic, cap al final de la festa començà a demanar a crits «que surti l' os del rector, que surti!»

Estupeflautada se quedà la concurrencia de tal sortida, y's produí un barullo de mil diables.

Pero era 'l cas que al feligrés li habian dit que tenia de sortir un os domesticat pe 'l rector a les habilitats, y ell no volia anarsen que no surtis l' os del rector.

Y com aquesta bestia no sortia, reclamà que li torussess la mitja missa que havia pagat de entrada, baladrejant com predicador descrenent.

Li lavors altres crits contestaren al baladre, y 'bonanit violó 'l seu convertit en un Verdader rosari de la Aurora.

Sofia faltava que 'l baladreig l' haguessen fet per 'ls carrers.

També 'ls senyors sabatases ab sibellaz van organizar un envelat lo mateix que si s' hagués tractat d' altre mena de personas, pera veure si sixò donava algun resultat, no sabent si per aplicarlo a favor de las ànimás del purgatori.

Pero com lo poblet està del tot retret de la ditxosa festa major d' aquest any, va resultar que 'l ball mes numerosos fou de... set parellas. Ja n' hi havia pera pescar al bou!

En canvi un numerosos pùblich t' ho mirava de la part de fora, y de ditzarrazos y de cansons rilantse als catòlics balladors, no n' vulguim mes.

Fins los focs artificials per poch s' aygualien, y no per pluja, sino per miracle.

Quan s' anvan a calar, arribà a las grosses orelles dels organitzadors de la festa la noticia del miracle de la iglesia de Sant Agustí de Barcelona, abont un tres de fusta piorava a llàgrima viva, y tement que la humitat arribés a Granollers, també per miracle, anavan a donar l' ordre de suspendre 'l socarrim de pòlvora.

Pero 'l pirotecnich tenia ja la metxa encesa als dits, y sabent que la humitat necessita foc, va aplicarla a una pessa, y consumirat est, a pesar de las llàgrimes del tres de fusta va cremarse tot.

Y xixiu en foc acaba la festa, deixant el poble en general lo caliu de la mes franca rialla y als caps de carbassa organitzadors recremat de tanta pega, a pesar de haberse refiat de la ajuda de Déu... o doze carcamals de influencias y diners.

LO MILLOR OFICI

***

Quin ofici s' trobarà millor que 'l de capella, per no morir de gana y morir treball-seguir, anant sempre ben vestit ab lo traxe de sortans?

No 'l hi falten majordomones bonicas y rodanzones que 'ls serveixen ab salero y ab moltas puntualitats, mentre que ell, sempre pecat, iasi fa el papa de... bolero.

Era misses y sermones,

ells quanyan molt d'inerons pera darse tots los gustos), poiquino faltanços modissons, viusnes sempre molt felicissas y molt ben curties de sustos.

Els viuen, sens ferhi embuix, de la Rama d'als llanats,

empleant totes sus tresses en deixar bien contentos, per xucir los patetons d' aquells pobres sabatases.

Y si a n' ell es escolta, caix sempre 'l troberdu que van cargatges d' atroces, que la passen molt justes; mes en Hoch d' estar magretz jus verdu sempre molt grases.

Després, ab las minyonetas, soien guinar grans brometas quan s' hi van a confessar; y en la confesió, pasan molt bones estones. Mejorashi tot explicar.

Els viuen sempre tranquil, no faltantlos muy perlins, llançons, vi, licors, bons pastels y passos bones, que 'ls donan les beverazas en pago del... molt favor.

Quan s' a mor d' un'aquesta rica, veurà que 'ls posen bonicas perque saben que hi ha caçat; y al feliçoshi la funeral, criden com uns... homes als que fins la baba 'ls hi cau.

Y avui viuen sens tropelat los joves com los veïns ab nous comoditats;

puig a mes del sou que 's fan, no deixan d' anar cobrant lo que 'ls hi dona l' Estat.

Lo que s' aiga llançar, creix més cada dia, i en el moment del millor ofici que hi ha; mes si sort algun boyeto que digui que 's donarà, li dona fil...

Per Naspol

A CADASCÚ LO SEU

*****

Una pila de xibarri sembla que ha mogut a Vilanova y Geltrú lo suelt publicat en nostre número del 6 del corrent, secció de *Mal temps*, que deixa, això:

Lo dia de Torsa, a tres quarts de deu del matí, a n' el corral de Santa Maria de la Geltrú, això com los músics anaven a entrar al cor, trobaron la porta tancada, y un d' ells, que va aixpirarla, se n' adonà que al devers hi havia una cadira que privava que ningú entrés, quan de sopetes sortí un somni i diu:

—Fassin lo favor de aguardarne un xic.

Un dels músics va ser tan fanfer, que volgué saber lo que 's sortiria d' allò.

Y efectivament: al cap d' un rató sortí una cosa d' una diseta anys; cosa sofocada, al veure que 'ls músics s' habian arapagat a la ratera.

Després sortí un reverst mes roig que un perdigot y se'n anà... no se sab abont.

Pero s'ostre matinats poden calcular-ho.

En contestació a n' aquest escrit, lo diumenge últim, dia 15, lo *Diari* d' aquella vila deya lo següent:

Se nos ha rogado la inserció del siguiente escrito:

«Sabemos por conducto autorizado, que el individuo de la orquesta de Santa María de la Geltrú, desempeñando el oficio de capellán en el servicio de la *Tramontana* del 6 del corrente referente al hecho que declaró por el notario que a las diez horas en punto de la noche del 15 del mes de Noviembre de 1933, en la plaza de la iglesia de Santa María de la Geltrú, en el momento en que el director de la orquesta de la parroquia de la Geltrú, se disponía para entrar, nació el sucedido indicado anteriormente entre palabras: «Tenga la bondad de aguardarle un momento».

«El director asombrado que al llegar de que en trajo en dicho vestid, esto despidiendo de lluvia, lo que era de la lluvia, se presentó en la plaza de ambas cosas que abonan del cielo, realizó la otra parroquia sinida una pobre cosa bastante conocida y comprendida en esa villa.

«Más consta también que apreciándose dichos acontecimientos los propios que faltaron para dar las diez horas en que daban emparrada los demás oficios, continuó la segundora Comunión a dicha media y media hora más tarde.

«Está en el horario punto y lliso, cuando por lo tanto faltaron las indicaciones que se trasciende en el mencionado escrito de La *Tramontana*.»

Vilanova y Geltrú 25 Novembre 1933.—J. Gomà s.

Nos complacemos en hacer público este testimonio, que sobre lluirar en extremo al fermante del mismo, mostrara una vez más a nuestros lectores, el crédito que merecen ciertas fábulas y habladurías denigrantes que de algún tiempo a esta parte pululan por nuestra villa, con notable detriment de la religiosidad y de sus dignos ministros.

En primer Hoch y a propósito d' aquest escrit, temim de contestar a varios dels nostres llegidors y amichs en aquella vila, que 'ns han escrit ab motiu del rebombori mogut per nostre suelt, que 's fixin en que 'l comentari final no es del *Diari*, puig que aquest no 'n ressa en pro ni en contra, sinó dels individuos anònims que pregaron la inserció de la declaració del músich de marras.

Y no 'ns parlin d' influencies, que de sobras sabem las que 's poden posar en joc, desde lo mateix arcaide fins al mestre de la capella, pera obtenir la firma de un individuo més o menys

apocat; pero també debém fer constar que 'l fet ve plenament confirmat en l' escrit de referencia, qual escrit sois se dol de las reticencias que 's traslluharen en *La Tramontana*, y això es purament convencional y a gust de cada consumidor.

Si altre cosa no hi hagués que lo que fins ara havém dit, molta brometa podrian continuar fent de tal fet.

Pero un' altra consideració detura nostra ploms.

Enemichs acerrius del clero de tots las religions positives y reveladas, som no obstant, en tot temps y lloch, enemichs tan lleials com es ferma nostra convicció y entesa.

Y sent nostre únic Deu la Consciència, y nostra Santissima Trinitat la Rabò, la Veritat y la Justicia, a n' ellas sols rendim tribut, tal com nostra honradés é il·lustració saben interpretarlas.

Y heus' aquí que 'l dimecres d' aquesta setmana comparegué a nosaltres rededicció lo senyor D. Salvador Tomàs, capità d' ofici, empleat en l' oficina postal de Santa Maria de la Geltrú, femenos saber que era ell l' aludit en nostre suelt, y contantnos per parts menudas la suexistit, la aclaració del músich *trist* que havia donat la empenta a la porta, y això altre detall en relació a qui 'ns havia donat la noticia.

Y aquí la nostra franquesa.

Nosaltres, que ni veiem la confessió de la sorda ni res que s' hi assemblí, y que, dit siga de pas, sabém molt be coneixre los coixins asseguts, non s' ha semblist, per la cara de senzill, modest, tolerant y bon home del capità senyor Tomàs, que nostre suelt del dia 6 del corrent té de interpretar-se despillat del tot de tota maliciosa, y que ofendria injustament al citat senyor qui altra cosa suposés.

Ademés nos s'ostrem en tal opinió la considerar que si algunes virtut se troba de tant en tant entre 'ls que vesteixen trasto telar, s' acostuma a trobar sempre entre 'l baix clero, entre 'ls pobres de la classe.

Consi, doichs, que rendint tribut a nostre Deu y a nostra Trinitat Santíssima, en nom de la Rabò, la Veritat y la Justicia, que viuen en nostra consciència, donem avuy en aquest assumptu a cadascú lo seu.

Los fusionistas tornan a estar com qui té la mel a mijt pam de la boca.

No's creuen que 'ls conservadors deixaran lo poder avist, y que ellis desseguida podrán mamàselas dolosas?

Es una gent que no mes viu de la esperança de xicular del pressupost.

Y que no faran res de profit fins lo dia que's desenganyin!

Sembla que 'l papa ja 'ns ha fallat allí de las Carolinas.

Y que 'ns dona la rabò a nosaltres.

Y les ventajas positivas a la Alemanya.

Y axis los espanyols quedarem contents y enganyats.

Content bi quedará 'l govern.

Y enganyat lo país.

Una pluja de bofetades, perdidas en una plasa de Valladolid, s' han trobat en las galas del governador de Palencia, que 's trobava accidentalment en la primera de ditas capitais.

Y l' agressor escapà.

Vetiqui 'l principi d' autoritat ab uns mòrros nous.

Continua en to creixent lo luxo d' arbitraries, indecessions e infamias ab que las autoritats de Madrid perseguixen a *El Motín*, periòdic que ha sapigut guanyar las simpatias dels liberals sens distinció y no ires desenredades de tots los grans perillatius de la rescòss i de las sagreries.

L'últim dia li afanen los números mentre la màquina l'està encara tirant, i sia avans de sortir, y com no n'hi deixen ni un, y li desfan les formes, després lo governador de Madrid li clava una multa per no haber presents oportunitat al govern civil los exemplars que la llei exigeix, pero que ja s'han quedat de sobras los polissonats.

Del afano de números avans de la denuncia, ja no cal parlarne per lo vell.

Paciencia y aguantar es lo que li resta avuy a *El Motín*, y tenirlo ben en compte pe'l dia de les grans vindicacions.

E.P.

En la corrida de toros últimament verificada a Sabadell, sortiren escalabram, además del sentit comú, un espasa, un picador y un banderillero.

Donchs ara anèm civilissimots, conservadorement parlant.

E.P.

Habém rebut lo primer tomo de la *Biblioteca Revolucionaria* que publica l' señor Acha, de Sans.

Com ja havíam dit, se titula *Los grandes Infames*, per J. Diego, ab un prólech d'en Cristófol Lliran.

La obra no val mes que un ral, y consta de una bona colla de sonets marcant tipus de *Los grandes Infames*.

La impressió es bastant dolenta, y val la pena de parlarne, precisament per lo bonyol.

Si miras als kioscos ja ho coneixerás ab la cuberta, que ab tot y ser de litografia ab pretensions de cromo, es digne de la part d'imprents.

Però de si la obra val la pena de ser comprada y llegida per sas ideas, ne tindrà una prova ab la mostra que la donem a continuació, insertant lo primer dels sonets que conté l'quadern.

Diu sis:

PIO IX

En indolent y mistic abandona,
De una turba de amiguetes avessa,
La vida no pudi en el Vaticano,
Causando el pia, pia, Pia Nostro.
A veure que, y con Darrío razones,
Comiendo monsucros cosa quesa,
Que, en aqueste exemplar, el sacerdotz
Muy bien pudiera descender del mono.
«Puedes sterio y distarior todo
En el mundo cristiano que dominase
—Dijo Jesús—y el picaro, à su modo
Interpretando fel, frases divinas,
A su enemigo ató cada con codo
Y desató... el curso à sus concubinas.

E.P.

Lo Consell Suprem d' Instrucció pública ha declarat que l' decret d' en Pidal sobre ensenyansa es contrari à la llei.

Que tal es el quatuor fins una corporació oficial lo condemna?

Però això l' ministre sense deixar son empleo.

Avans que tot lo turró.

E.P.

Habém rebut l' *Almanaque del Cencero para el año 1886*, quares un bonich tomet escrit ab lo salero que ja té acreditat nostre apreciat collega.

No val mes que dos reales.

E.P.

En Pidal ha visitat València, y fou tan popular sa visita a la ciutat del Turia, que l' poble prengué una bona part en las demostacions d' alegría, y la xiulets y la crisi se donaren las mans en armoniosa competencia per obsequiar al mestis ministre.

Però ell s' ho tira tot à la esquena.

Igual que si fos gèpich.

E.P.

Per entreteniment del curiós llegidor allà va un document d' un document d' una autoritat d' un poble de la província de Còrdoba, dirigintlo al jutge municipal d' un altre poble, y que ha conseguit l' honor de veures reproduït integrallment en lletres de morilo:

«Señor Juez, teniendo à su merced una difunta muerta este martes, para que se juzgase en lo respectivo civil; le dió ayer un dolor colosal, y no murió sin condonación. Los padres de la difunta le llevó la llave de la puerta apagándose en un papel que contenía en una horca servilleta que trajo de casa con el morir de la difunta en la mesa, y se separaron que boyan por fuera de camino y la metieron por detrás del soterramiento per si las gentes creyes que tiene de esos bichos malitos con que ell es famoso. Díjase al Señor alcalde que la salud es buena, mejor la difunta y lo hija del de tu Tobal Burgess que tiene calenturas. A los pies de

Deus su servidor por mi suegro el Regidor Jose Maldonado.»

Tot això es senzillament molt conservador.

SERENATA

***

—Surt ninceta à la finestra,
surt ninceta y sentirá,
al compass de ma guitarra,
com l' endresso dolces cantas.
Jutjaràs ab mas parades
si lo meu amor es gran,
surt depressa, que m' refredo,
y de fruit no podrás resar.
Ay guitarra mia,
dona l' endresso miuranc,
mentres deboix la finestra,
me sento l' ansiet paster!
Per Deu minva más tragerial
ino m' hi fassia gruar tant!
Surt ben prest, que ja l' sereno
no fa mes que vigilar...

—Ja se n' obre la finestra...
—Ola, nina, Deu te guarí!—
—Era l' gusto, malvinatje!
que sortí ab estrenyscops
tot criant!—V' es dimoni
à despertà l' veïnatje!—
Y remonto certas oyguas
la finestra via tanca.

Segons sembla Y pobres home
dagud penso
que era un cas, al tiverme
desinfestat!

J. ANNE R.

Lo rector de Palafrugell solia donar confits als noys que li anaven à besos la mà.

Això no té res de particular.

Pero es lo cas que a un dels noys, en lloc de confit, va donar-li equivocadament una veliana bastant grossa, que l' noy al poch rato va trencar, y en lloc de trobar-hi à dias lo gra corresponent, hi trobà un objecte de pell fina que cap dels noys companys del agraciat pogué endevinar lo que era.

Portà la cos del delicto al pare de un dels noys, se produí el escàndol consequent al pensar que aquella reverencia usava talas corassas peras... pendre cervesa, com lo capellà de cert quanto brut.

Si hagués usat tal prenda l' ensotanat de Balsareny, es probable que no hauria deixat à 'n aquella Filha de Maria en l' interessant estat que va provocar la fugida del nuvi.

Y etiquet qui referencia previnguda val per dues.

Pero home, no n' reparteix als noys.

—No veu que això es donarlos mal exemple?

E.P.

Ha sigut escurada la iglesia de Sant Jaume de Vigo, importantsen los lladres fins las enaguas de las verges y la calotxa dels sants.

Y à tot això la providència sense fer cap miracule.

Ni la guardia civil tampoch.

E.P.

També la iglesia de Tunder (Toledo) ha sigut sagristanada.

Decididament los carcundas necessitan quartons.

E.P.

Lo bisbe ha nombrat un consell de teòlecs pera estudiar la qüestió del miracle.

Això està molt be.

Cadascú té de defensar son ofici.

E.P.

Lo consell de teòlecs s' ha reunit à ca'l bisbe pera entendre en lo miracle de la iglesia de Sant Agustí.

Miracle serà... que no ns donguin tels pera riure molt y sovint.

E.P.

Ara s' diu que à donya Miracle no li són ni plora res, sino que tan sols li suqueja.

Moltas donas coneixen jo que, agafantlo tal com pinta, també farian miracles d' aquests.

Ahont anirem à parlar ab als ridicules.

E.P.

Pera examinar lo miracle de Sant Agustí lo

bisbe ha nombrat també una comissió d' homes científichs.

Y efectivament aquells homes han sigut de tanta ciència, que han acceptat lo càrrec del mateix modo que si 's tractés d' algo formal.

Hi haurà sigut que vulga vendres la ciència per un plat de lletitas?

No ho creiem, però serà bo estar à la mira.

E.P.

Es molta la brometa que per cassinos, tertulias y reunions s' està fent ab la comissió científica del miracle.

Nosaltres, si no fan bondat, prometem donar una caricatura de sas discussions.

Y serà cosa divertida.

E.P.

Lo rector y l' vicari de Premià de Dalt son capossos de fer tornar catòlic à tothom à trompedas.

Perque un jove morí sens voler rebre à Son Amo, les emprenquen contra son pare y l' que 's proporciona questa noticia, tractantlos de herejes, condemnats y tot quan va venirlos a la boca del santissim vocabulari carcatòlic.

Una manxuila de vara de freixa me sembla que hauria calmat à las reverencies.

EPIGRAMAS

***

Parlavien de pasturales,
y va dir un tal Ambroise,

—D' enav que me fa talla en Quico
que tots me baixan del cou.

Y un astur que sili hi havia

va respondre molt desprès:

—Donchs si vol que jo 's hi talli
no li baixaran may más.

Un Tard i F. se T.

..

(Diu que vas à mocià à morta
à la iglesia de Sant Pan)

—Fog d' aquell y era van baixar
de creuer aquells ximples!

—Quin ximples que no se sap!

—Home, no sien parava,

yo 's que tocó en la campana,

que es mort an 'n foco cap.

J. ARANHOS.

ENDEVINALLA

***

Per una orella m' agafas
quau à mi me fas servir,
y tot lo que entra à me buca
pa' la ulls me si de sortir.

ARENAL.

MUDANSA

***

Pe'l carrer del Tot pessava
venint del tot en Marsal,
y un home que un tot portava
ab un tot, li feu treba
y caygué, festej un tot,

J. STARAKA.

..

XARADA

***

De proporción es primera,
y quart segona
sol ser un osensal
d' un toc de boles.

La tres es llista,
y local es un 'cyna

mult pintoresca.

ROCH NARAY.

GEROGLÍFICH

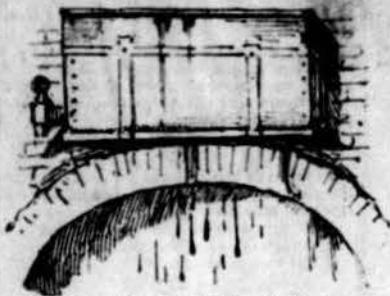
***

3
CAFÉ
1/4
99

B. VALLESPINOSA

SOLUCIONS
A LAS CADENAS DEL NÚMERO PARAT.
XARADA: — Pa-co.
GEROGLÍFICH: — Per igualdad à Igualtat.

Tipografia LA ACADEMIA. Banda de la Universitat, 4. Barcelona

Se parla molt d' un dipòsit d' aigua....

Que té a molts creyents alarmats.

Pero s' ha nomenat una Comissió per aclarir l' assumpt.

—Ay fill! ¡Ja ho veu com piora!
—Qui, la víuda del quart pis?
—No, la verja de Sant Agustí. ¡No'n llença poca d' aigua!
—Carambas, donchs que posin safreig, y seré parroquiana.

UNA HUELGA

Porcs. — ; Sr. Coll, mantinguis fort a les 600.000 pesetas, y 'ns salverà la vida!
Tocinayres. — ; Sr. Coll, 600.000 no pot ser; y pensi que si salva als uns, serà a costa del benestar dels altres!